tp̄m:⁊ eiꝰ ꝓuidentiā ſoli phi (in opinion e etiā maxi
mi apud nos habiti) ſuſtulerunt. Quapropter recte
phios religioſos putāt. ꝙ ſi nō oēs negarint hij tn̄ q̄
a veritate coacti/eiꝰ noticiā habuere/nō ſicut deuз
glꝰificauerūt quo factū eſt vt euaneſcerēt in cogita
tionibꝰ ſuis/dati in reprobū ſenſuз. Si vero vt fin
gis beatitudinis effectrix ſit: cur q̄ſo roma ⁊ italia
iterdicti ſunt phi? Cū tn̄ q̄ beatitudinē repudiet ne
mo exiſtat. Deſiſte igr̄ (mi Johānes) ab hac ſupra
q̄ꝫ decens eſt phie cōmendatione maxime cū tu phi
loſophiā profitcare ne (iuxta vulgatiſſimam paroe
miā) turpiter in proprio tua laus ſordeſcat in ore.

Johannes.

Vehemētiſſime plurimū ⁊ acerrime tue rōnes
ingenioſiſſime amedee: hoc q̄dē me fateri cōpellūt
eas oēs antiquas phie ſectas ſi modo tn̄ particula
tū ſi ſeparati ſumant̄: eſſe quidē alienas a veritate
cū ſupra hoiem in celis habitās: ſenſu ꝓprio/⁊ iter
na hois intelligētia cōphendi nō poſſit hō em̄ quē
admodū paſſioni ⁊ mutationi etiam nō volēs ſubie
ctus eſt (neqꝫ em̄ natꝰ mox incedit erectꝰ) ita ⁊ ſub
iecta eſt ſapiētia eiꝰ errori ⁊ cū mēs hois fragili cor
pori ſit illigata ⁊ in tenebroſo recluſa domicilio: li
berius euagari aut clariꝰ eā veritatē cōtēplari non
ꝑmittit̄: eius ſiquidē ꝑfecta conſumataqꝫ cognitio
ſolius diuine cōditionis eſt: hoīes aūt erāt q̄ illas ſe
ctas cōſtituētes: nullū ꝑfectū veritatis fundamen
tū aut firmitatē habere potuert̄: qn̄quidē nullis ad
huc certis diuinarū vocū fulciebant̄ oraculis verū
tn̄ vt (etiā ꝓ me Lactātij oratoris melliflui verbis
vtar) cū ex hijs q̄dā magno ⁊ excellēti ingenio viri
ſeſe doctrine penitꝰ dediſſent q̄cquid laboris aut tē
poris impēdi poterat: cōtēptis publicis atqꝫ ꝑuatis
actionibꝰ: ad huiꝰ veritatis inq̄rende ſtudiū cōtule
runt ipſiꝰ ꝑfecto cognitiōe digniſſimi: quā ſcire tā
topere cupiuerant hec ille: fecit em̄ ſic deus homis
naturā veritatis adiſcēde cupientiſſimā. Nō igit̄ in
hoc arguendi aut reiicēdi credunt̄: ſed ob hoc for
ſitā ꝙ hōeſtā illoꝝ ⁊ optimā volūtatē ꝑfectior nō ſit
ſecutꝰ effectꝰ q̄ꝫuis nulla ſecta fuerit tā deuia (vt iā
memini) neqꝫ tā ianis ⁊ extranea: q̄ nō tractauerit
diffinierit aliq̄d ex vero: quimmo ea pene oīa ex q̄
bus phia cōſtat: ⁊ viderunt ⁊ explicauerūt: atqꝫ ite
rum ampliꝰ dicā: totā veritatē ⁊ oē diuine religio
nis archanū attigerūt. Tanta em̄ eſt vis ⁊ potentia
phie ⁊ veritatis: vt ſeipāз in rebꝰ exiguis ſua clari
tate defendat: ſuoqꝫ lumīe clara ⁊ illuſtris appare
at. Sed qm̄ a tā diuerſis in illam ſummā q̄ cōtinet
vniuerſa. cōpingi/⁊ impleri/vel ꝑfici ꝑmitus nō po
tuit. nūc aūt elapſis tēpoꝝ curriculis cū fulgentio
ra lumina: ingenia vegetiora diuinitus effulſerint:
ſparſa ꝑ ſingulos veritas: ⁊ ꝑ illas varias ſectas di
uiſa/cū ſit in corpus vnū in ſummā vnā redacta/col
lecta: ip̄a eſt quā tibi p̄cipue cōmendādā ⁊ imitādā
ꝓpoſuerā. Eā em̄ phōꝝ antiſtes curioſius q̄ſiuit ari
ſtoteles: doctius inuenit: cōſiderauit attētius: diſti
xit acutiꝰ: diligētius pleniuſqꝫ cōſcripſit. ꝙ huius
cultores atqꝫ ſtudioſos pulſos ab vrbibꝰ: pauperes
⁊ deſpectos: hoibus inuiſos deguiſſe affers: cogita
xp̄iane fidei baſes firmiſſimas/⁊ vera mūdi lumia
ipſos ſcꝫ xp̄i phōs ap̄ſos/martyres/doctores/quō
ibant a cōſpectu cōcilij ꝓ vera xp̄i celica phia cōtu
meliam paſſi. Crede etiā ꝙ nō niſi ab inſipientibꝰ:
a ferinis hoibus exoſa fuerit: ꝙ nō niſi egris ocu
lis ſuū lumen indeficiens extiterit odioſum. Nam

noctuis etiā ſolare lumen obeſſe cōſtat. Et quā eos
tolleraſſe q̄n potius amaſſe pauperiē putas? ſpōta
neā certe: ſciētes ꝙ ipſa pauꝑtas erat phie vernacu
la: cultu ſimplex: cōſilio bene ſana: neminē vnq̄ꝫ ſu
perbia inflāmās: neminē potētia depravās: aut ty
rannide effrenās: deliciaſqꝫ ventris q̄ nec vult vllas
neqꝫ pōt. Nā q̄q̄ flagitia: diuitiarū ſerui poſſidere
ſolent. Nōne etiā pauperes ap̄li xp̄з pauperē de ce
leſtibꝰ archanis philoſophātē ſecuti ſunt. Aut ne ti
bi crates ille phie pauꝑ cēlebit̄: q̄ magnū auri pō
dus (dū ſapiam q̄rens nauigaret) in mare ꝓijciens
Abite inq̄t peſſime diuitie potiꝰ ego vos mergā q̄ꝫ
mergar a vobis? Nō ei putabat ſe ſimul diuitias ⁊
phiam poſſidere poſſe. Nūquid vt ſeneca refert po
tētior fuit diogenes phūs: alexādro oīa poſſidente
Plus em̄ erat ꝙ diogenes nollet accipere: q̄ꝫ ꝙ ille
poſſet dare: ſuū ideo p̄ceptorē antiſthenē (ſua pauꝑ
tate glori abūdus) cōmendebat: ꝙ ei poſſe fieri pau
perē ꝑſuaſerat. Nūquid etiā tales mileſius inter ſa
piētiſſimos ſeptē noīatus q̄ꝫ facile phōs ditari poſ
ſe ſi velint ex oliuarū hiſtoria ſuis exprobratoribus
apertiſſime demōſtrauit? Ptholomeus etiā phila
delphus q̄ a rerū ſcriptoribꝰ tātopere celebrat̄. Nō
tm̄ ex opulētiſſimo atqꝫ ampliſſimo regno gl̄iari ſo
lebat quantū ex bibliotheca illa quā oīs gn̄is libro
rū maxime phōꝝ refertiſſimā ſummo cū ſtudio tuз
impēſa cōſtruxerat. Ad quā ex vniuerſa grecia: a
ſiaqꝫ phi: oratores poete hiſtorici ac ceteri ad genus
eruditiſſimi viri: veluti piſces ad limpidiſſimū viua
riū cōfluebant. q̄ phōs ad ſe veniētes p̄cioſis dona
bat muneribꝰ. Cirus itē ille clariſſimꝰ vt apud зe
nophontē ſcriptū eſt. theſauros illos illaſqꝫ diuitias
extra fortunā collocatas cuſtodeſqꝫ fidiſſimos para
bat phōs: q̄ regis oculi: aures dicerent̄ q̄ cūcta q̄ vi
debant q̄ futura eſſent ciro cōducibilia eidē refer
rent. Nil em̄ magis laude vel memoria dignū age
re potuerūt reges iſti: q̄ꝫ fouere ſapiētes: quoꝝ ſcri
ptis imortales efficerent̄ quoꝝ cōcilijs oīa ſumma
cū dexteritate moderarent̄ ⁊ diſponerēt. Nōne er
go phōs pauꝑtatis arguis? q̄ ſic in maxima venera
tione maximoqꝫ precio ſunt habiti; qui ſic a princi
pibus fouebant̄ a regibus ditabant̄: ab hoibus cer
tatim amabant̄: imo licurgus phūs lacedemonioꝝ
p̄nceps inſignis: auri ⁊ argenti vſum: oīm ſcelerum
materiā ſuſtulit: pp̄l'm in obſequiū p̄ncipū/p̄ncipes
aūt ad iuſticiā iferioꝝ pari lege formauit. Si quar
to: eos irreligioſos putes: q: vnū beatū finē ſuſtule
runt: epicureoꝝ illā nō approbo ſentētiam: q̄ terre
ſtres ipſi ſola carnalia cōſiderauerūt: aut de illis q̄
in hoc ſolo phie ſtudio: nō potiꝰ in aliquo increato
bono ſummā hois felicitatē locauerūt. At tn̄ ip̄m
phie ſtudiū p̄cipuū eſſe virtutis atqꝫ etiā beatitudi
nis acquirēde voluerūt eſſe p̄ncipiū: non igit̄ hanc
a mortalibus ſuſtollas phiam niſi nauclerū a naui:
magiſtratū a ciuitate: ſolē a mūdo ſuſtuleris: ⁊ niſi
beluinos/⁊ in nullo diſcrepātes ab animātibus ho
mines volueris efficere.

Amedeus.

Phiam tuis reſpōſis ſciam ſatis inſinuas ſed q̄ꝫ va
na ſit ex ariſtodemo phō pateat q̄ naturā apis diu q̄
rēs nō inuenit. Quō ergo minuta ⁊ oīs gn̄is aiantia
ymo vniuerſū mūdialis machine cōpagē ſunt cōp
hēſuri. Vere nō abs re thaletē mileſiū deriſit anus
celeſtia (nō q̄ p̄ oculis eſſent) ſpeculātē. Nōne vapu
lauit xp̄iane fidei p̄cipuꝰ doctor Hieronymꝰ ꝙ gen
tiliū figmētis itēderet. Rep̄hēdunt̄ idcirco etiā ep̄